



Z Jindřichohradeckých ateliérů I.

Vladimír Krninský, Vladimír Nosek, Tereza Krninská Bušková, Vendula Skořepová, Pavel Vavřík, Anna Krninská, Olga Nová, Barbora Kláška, Jana Frýblová, Alžběta Krninská, Stanislava Krninská

Z JINDŘICHOHRADECKÝCH ALELIÉRŮ I.

Jedenáct výtvarníků, z toho šest z nejznámější jindřichohradecké umělecké rodiny Krninských, Vladimír (1951), Stanislava (1962) a jejich čtyři dcery Barbora (1987), Tereza (1989), Anna (1996) a Alžběta (1998), dále Pavel Vavřík (1962), Jana Frýblová (1956), Vendula Skořepová (1979), Olga Nová (2003) a Vladimír Nosek (1959). Bylo velmi obtížné vybrat do komorního prostoru galerie díla, která charakterizují vystavující autory a uspořádat je tak, aby celkový dojem z výstavy byl co nejlepší.

Vladimír Krninský je přesně ten člověk, o kterém můžete se stoprocentní jistotou říci, že je umělec. Jak ve výtvarném odvětví, tak i v hudebním a v podstatě ve všem, na co sáhne. Vladimír je akademický sochař a restaurátor a tato práce ho provází i každou jeho volnou chvílí. Odráží se to nejen v jeho sochách a obrazech, ale také v jeho oblíbeném místě na mlýně v Kunějovských samotách, kde rád tráví každou volnou chvílí a mlýn si neustále zvelebují. Klidně by se to dalo prohlásit za jeho životní dílo. Svůj talent si ale Vladimír nenechal pouze pro sebe, ale obdařil s ním nejen své čtyři dcery, ale i manželku Stanislavu, a tak díky němu můžete dnes všechny vidět na této výstavě.

Nejstarší **Barbora** (Klaška) vystudovala SUPŠ Sv. Anežky v Českém Krumlově, obor scénická technika a v roce 2013 diplomovala v ateliéru sochařství Jaroslava Róny na pražské AVU. Ve své tvorbě se věnuje převážně sochařství, hledá ale i další způsoby vyjádření. Výrazové prostředky, které používá, se vždy přizpůsobují danému projektu a tématu a jdou skrze kresbu, malbu po sochu až k instalaci ve veřejném prostoru. Objevuje nové způsoby, techniky zpracování a materiály. Její práce může působit rozdílně, všechno ale spojuje téma neočekávaného a snaha o zhmotňování tvarů z podvědomí. V současnosti žije s rodinou v Londýně.



Barbora Klaška



Vladimír Krninský



Tereza Bušková



Olga Nová



Pavel Vavřík



Stanislava Krninská

Tereza (Bušková – Krninská) je nejen akademickou sochařkou, ale i matkou tří dětí, které jsou jí velkou inspirací. Vystudovala rovněž SUPŠ Sv. Anežky v Českém Krumlově, obor kamenosochařství, poté strávila dva roky na Hellichově vyšší odborné škole se zaměřením na knižní grafiku a odtud pokračovala zpět sochařství na AVU v Praze do ateliéru figurálního sochařství a medaile Vojtěcha Míči. Je velmi nápaditá a citlivá ve všem, co dělá. O tom Vás přesvědčí například jemnými reliéfy *Brunovo zlaté vlasy*, *Existenční pomíjivost*, nebo originálním pojetím *Discobola* jako „Bolo disco „.

Anna, „Bezprostřední energie a plná elánu, i tak lze popsat tvorbu sochařky Anny Krninské. Její tvůrčí temperament se odráží ve firuře, betonových reliéfech či jemných obrysových linkách drátkových sošek. Hmotu pod rukama modeluje se stejnou vervou jako žije. Její pracovní a osobní svět je tak zcela propojený.“ To jsou slova kurátorky Walk Thru Gallery Michaely Kotlandové, která o Anně při příležitosti loňské výstavy v již zmíněné galerii napsala. Anna vystudovala SUŠP Sv. Anežky v Českém Krumlově, obor kamenosochařství a pak pokračovala ve studiu na pražské AVU, kde v roce 2021 diplomovala v ateliéru Vojtěcha Míči se zaměřením na figurální sochařství a medaili.



Anna Krninská



Alžběta Krninská

Alžběta jediná ze čtyř sester trhá rodinou sochařskou tradici a věnuje se převážně grafice více než šest let. Vystudovala knižní grafiku na Hellichově vyšší odborné škole v Praze a nyní se zaměřuje především na propagaci. Má svůj specifický grafický styl, který oslavuje jednoduchost, typografii a hravost. Alžbětu rovněž uhranulo dramatické umění a můžete ji vidět v jindřichohradeckém ochotnickém divadle Jablonský. Na výstavě ukazuje pár sítotisků a dvě knihy, které ilustrovala. Jedna z nich je dokonce sbírka básní jejího otce Vladimíra, jehož práce na výstavě také najdete.

Stanislava je ojedinělý kousek umělecké rodiny. Její život se výtvarným směrem vůbec nevydával, dokud nepoznala manžela Vladimíra, který do kreativity umí ponouknout téměř každého. Naučila se pod jeho křídly točit na kruhu a vytvářet krásnou keramiku. Sama se v tom zdokonalila natolik, že si vytvořila svůj ojedinělý styl. Lehkost, krása a praktičnost, to jsou tři znaky pro keramiku Stanislavy, možná i jí samotné.

Pavel Vavřík, pedagog na Gymnáziu Vítězslava Nováka, kde vyučuje kreslení a dějiny umění. Vystudoval výtvarnou výchovu na UP v Olomouci. Jeho umělecká tvorba je velmi pestrá, zabývá se akvarelem, olejomalbou, akrylem a perokresbou. Námětem jeho děl bývá nečastěji jihočeská krajina a město, ve kterém žije a pracuje. Nevyhýbá se ani zátiším, portrétu nebo ilustraci. Osobitý celek v jeho tvorbě tvoří precizní perokresby vedut.

Jana Frýblová se od roku 1990 profesionálně věnuje výtvarné tvorbě. Ve svém ateliéru v Doní Pěně nedaleko od Jindřichova Hradce vytváří převážně velkoformátová plátna s motivy abstrakcí, květin, ale i naivního umění. Používá různé techniky, pracuje s akrylovými a olejovými barvami. Její díla jsou technicky dokonalá, precizní s velkou dávkou citu. Spolupracuje s mnoha galeriemi v Čechách.

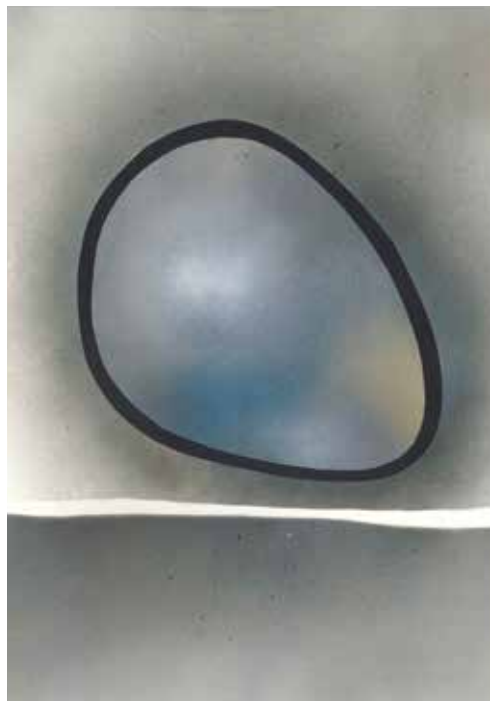


Vendula Skořepová

Vendula Skořepová je absolventkou UMPRUM v Praze, obor textilní design. Tato specializace se rozhodně v jejích dílech nezapře. Jak sama uvádí, ve své tvorbě jí zajímá prvotní myšlenka, nejprve většinou ztvárněná tužkou, kterou později zpracovává různými technikami, dává přednost malbě a textilu. V textilní tvorbě se věnuje sítotisku, navrhuje látky pro domácnost, ale i šatovky.

Olga Nová, nejmladší z vystavujících, studentka FaVU VUT, ateliér malířství u Vasilu Artamonova a Marie Štindlové v Brně, absolventka SUPŠ Jihlava – Helenín, obor malba a ilustrace. Velmi nadaná malířka, která si systematicky vytváří svůj osobitý styl, její olejomalby jsou technicky velmi zdařilé, nebojí se ani těžších témat zpracování. Ráda pracuje v plenéru.

Vladimír Nosek se ve své výtvarné tvorbě od počátku osmdesátých let postupně věnuje návrhům a výrobě loutek marionet, kresbě, klasické malbě (především portrétu a aktu) a v posledním desetiletí pak klasické koláži a akrylu ve velmi osobitém pojetí s nezaměnitelným rukopisem, volně navazující na odkaz představitelů tak zvané geometrické abstrakce, lehce inklinující k suprematismu a neoplasticizmu. Ve svých dílech nejčastěji kombinuje koláž s akrylem, nejčastěji stříkaným, místy až graficky prokreslené detaily střídá s barevnými plochami, kde nechává vyniknout jejich pastelové odstíny. V poslední době je rovněž kurátorem výstav na Staré radnici v Jindřichově Hradci. Je členem Asociace jihočeských výtvarníků.



Vladimír Nosek

